

YUNANİSTAN VE AB

Geçtiğimiz ayın önemli gelişmelerinden birisi kuşkusuz Yunanistan'daki gelişmeler oldu. Uluslararası kapitalizmin son genel krizinden Yunanistan ekonomisi de ciddi bir biçimde etkilenmiş, borç krizinin ağırlaşması ile birlikte ortaya AB ülkelerinin zaten sallantıda olan ekonomilerini tehdit eden bir durum çıkmıştı. Üstelik AB bünyesindeki tek sorunlu ekonomi Yunanistan değildi. İspanya, Portekiz, İrlanda ekonomileri de ciddi problemlerle karşı karşıya idiler. İzlanda ise daha önceden iflasını ilan etmişti.

Uzun görüşmeler ve pazarlıkların ardından Yunan ekonomisinin "kurtarılmasına" karar verildi. AB ve IMF ortak koordinasyonu ile gerçekleştirilen "kurtarma paketi" çerçevesinde Yunanistan üç yıl için 120 milyar euroya kadar "kaynak" elde edebilecek. Bu "kaynağın" faturası ise bütünüyle Yunan halkına çıkarılmış durumda. Ücretler ve maaşlar darbe yedi, emeklilik yaşı yükseltildi, emekli maaşları düşürüldü, bazı tazminat ve ikramiyeler kaldırıldı, yeni vergiler kondu, zamlar peşpeşe yapıldı, işten çıkarmalar kolaylaştı vb. Bu saldırı paketine karşı Yunan işçi ve emekçileri ise ayağa kalktılar. Genel grevler, direniş ve gösteriler, güçlü protestolar başta Atina olmak üzere Selanik gibi bazı diğer büyük şehirlerde gündeme geldi.

Bugünlerde bazı burjuva ekonomistlerinin dilinde "domino etkisi" lafı oldukça revaçta. Bunlar Avrupa'da Yunanistan'dan sonra domino etkisine maruz kalacak 3 ülke olarak görülen Portekiz, İrlanda ve İspanya'nın borçlanmak için piyasalara girememesi halinde 2012 yılı sonuna kadar maliyetlerinin 444 milyar Euro'yu bulabileceğini belirtiyorlar. AB ise hatırlanacağı gibi IMF ile işbirliği yaparak, söz konusu ülkeler için 750 milyar Euro tutarındaki "büyük ateş gücü" ismi yakıştıran stratejisini oluşturdu. AB ve IMF'nin bu konuda ABD'yi izledikleri anlaşılıyor. ABD'de Sorunlu Varlıkları Kurtarma Programı (TARP) çerçevesinde 700 milyar dolarlık bir "kaynak" harcamıştı. Diğer harcamalar ise buna dahil değil.

Bol keseden büyük tekelleri ve patronları kurtarmak için harcanan bütün bu paraların ise bir tek "kaynağı" var. Bu kaynakta işçi ve emekçi halkın cebi! Ülkeler değişse de bu konuda atılan adımlar hemen hemen aynı. Yeni vergiler, düşürülen ücretler, zamlar, sosyal haklarda kısıtlamalar, kamu yatırımlarının budanması –bu eğitimden, sağlıktan, yeni iş olanaklarından yoksun bırakılmak anlamına geliyor-, kısacası işçi ve emekçi halk için yaşamı ve çalışma koşullarını daha da kötüleştirecek, buna karşın büyük sermayenin karlarını artıracak adımlar.

AB bölgesindeki bu sorunların büyümesi, AB'nin geleceğine ilişkin tartışmaları da yoğunlaştırıyor. Yunanistan'a kredi açılması tartışmaları arasında özellikle gerici Alman basını rezilce bir propaganda yürüttü. Ne Yunanlıların tembelliği kaldı, ne de adaların satılmasının teklif edilmediği. Bu arada borç verme koşulları arasında Fransa ve Almanya'dan silah satın alınması bile gündeme geldi. Yunanlı bir hükümet yetkilisi bu durumu açıkça ortaya koymuştu. Eğer önümüzdeki günlerde AB zorlayacak yeni krizler gündeme gelirse, AB'nin ve Euro'nun kaderi daha yoğun tartışma konusu olacak.

Bütün bu gelişme ve tartışmalar nasıl bir yön alırsa alsın Avrupa'lı işçi ve emekçiler için gelecek günlerin daha zorlu geçeceği açıkça görülüyor. Büyük bankalara bir kalemde milyarlar aktılırken ve bu konuda "kaynak sıkıntısından" söz edilmezken –verilen halkın birikmiş parasıdır-, iş devlet bütçesinin "denkleştirilmesi" için alınması gereken "tedbirlere" geldiğinde hemen doğrudan doğruya halkın gırtlığına çökülüyor. Yunanistan bunun en açık örneğini oluşturdu. Diğer ülkeler de kendi durumlarının özelliğine göre önlemler alıyorlar. AB'nin büyük ülkeleri, krizin yükünü küçük ülkelerin ve kendi işçi ve emekçilerinin sırtına yıkıyorlar. Önümüzdeki haftalar ve ayların yeni gelişmelere gebe olduğu açıkça görülmektedir.

Haziran / 2010